

Mánfai templom

A Sarlós Boldogasszony tiszteletére szentelt templom a Mecsek északi lejtőjének egyik festői völgyében fekszik. Feltételezhető, hogy a középkorban népes község vette körül, mely később valamilyen oknál fogva elnéptelenedett. A monda szerint a török időkben elpusztult falu távolabb Mánfa néven épült újjá.

Az Árpád-kori templom a XII. században épült román stílusban, mely nemcsak megyénk, hanem az ország egyik legismertebb műemléke is. Hosszúkás négyszögletű hajóját négyszögű, dongaboltozatos szentély zárja le. A hajó eredeti románkori félköríves ablakai mellett csúcsívesek is láthatók. Tornya román stílusú, ikerablakait oszlopocskák választják el. A XIV. században a templomot gótikus stílusban bővítették. Az északi falát elbontották, és három méterrel kitolták, majd támpillérekkel erősítették meg. A templom nyugat felől tagozott, korai kőosztású csúcsíves kaput kapott, felette kis félköríves ablak, az északi oldalon pedig már egyenes záródású, faragott kő betétes ablakocská készült. A sekrestye a XIX. századból való, s ugyanerre az időre tehető a déli kapu barokk keretezésű átalakítása, a déli oldal álcúcsíves ablaka és négyszögű kórusablaka. Kertjében közel kétszáz éves ezüsthársfák adnak árnyat a turistáknak.

WWW.MANFA.HU

Mánfa már az Árpád-korban is önálló település volt. A jelenlegi falu Mánfa és Pécsbudafa egyesítéséből keletkezett. Első okleveles említése 1399-ből származik. Lakói évszázadok óta bányászatból éltek. Először a falu határában lévő jól faragható homokkővet fejtették (a pécsi székesegyház tornyához is innen szállították a követ), majd a környék szénbányái adtak munkát az itt élőknek.

A Mánfai templom mondája: *A török kiűzése után a mánfaiak új helyen kezdték építeni falujukat. Teheneiket a Meleg-mányi-völgybe hajtották legelni. A tisztásokat elvadult őserdő zárta körül, ami az elfelejtett régi templomot is benőtte. Amikor egyszer a pásztor felébredt ebéd utáni szunyókálásából, a tehenek között hiába kereste a bikát. Hirtelen harang kondult, elindult a hang irányában. A sűrű bozótban megtalálta az állatot: szarva beakadt a folyondárba, amely körülfonta a kis templom harangját is, és ahogy szabadulni akarva rázta a fejét, megszólalt a harang. A pásztor elmondta a faluban, hogy megtalálta a régi templomot. Aki csak tehette, másnap azon dolgozott, hogy megtisztítsa a templomot és környékét. Ma is ott áll magányosan, letűnt századok tanújaként.*